WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA

Sprawozdanie z przedmiotu:

Teoria informacji i kodowania

Temat: Kodowanie Huffmana

Prowadzący: mgr inż. Małgorzata Pisula

Autor: Mateusz Jasiński WCY20IY2S1

Opis teoretyczny:

Kodowanie Huffmana to bezstratna metoda kompresji wykorzystująca algorytm zachłanny. Jego działanie ma kilka etapów:

• Tworzenie modelu źródła:

Tworzenie modelu źródła polega na zliczeniu częstości występowania wszystkich symboli w pliku, a następnie posortowanie ich według liczby wystąpień. W przypadku takiej samej częstości sortowanie odbywa się według kodu ASCII.

• Tworzenie drzewa kodowego:

Za pomocą utworzonego modelu źródła tworzone jest drzewo kodowe, którego liści są kolejne symbole występujące w pliku. Każdy element drzewa składa się z symbolu (w postaci kodu ASCII) oraz liczby wystąpień. Budowanie drzewa polega na tworzeniu węzła (rodzica), którego częstość jest sumą dwóch węzłów (potomków) bez rodzica i o najmniejszej częstości. Proces ten jest powtarzany aż zostanie jeden węzeł.

• Tworzenie tablicy kodowej:

Tablica kodowa przechowuje kod każdego symbolu występującego w pliku. Tworzona jest na podstawie drzewa kodowego. Kod danego symbolu to droga z korzenia drzewa do liścia reprezentującego dany symbol. Przejście do lewego potomka oznacza dopisanie 0 do kodu, a przejście do prawego potomka 1.

• Kompresja:

Kompresowanie polega na odczytywaniu kolejnych symboli z pliku wejściowego, odnalezieniu kodu wczytanego symbolu w tablicy kodowej, a następnie zapisaniu go do pliku wyjściowego.

• Dekompresja:

Dekompresja to działanie odwrotne do kompresji. Można ją wykonać przy pomocy tablicy lub drzewa kodowego.

Używając tablicy odczytujemy z pliku skompresowanego kolejne bity, aż dostaniemy ciąg pokrywający się z kodem w tablicy kodowej.

Używając drzewa odczytujemy z pliku skompresowanego kolejne bity i w zależności od wartości tego bitu przechodzimy do prawego lub lewego potomka, aż napotkamy liść – węzeł bez potomków.

Implementacja w języku C:

Program został napisany za pomocą Dev C++.

Struktury:

```
struct HuffmanNodesList {
    int symbol, freq, left_symbol, right_symbol;
    struct HuffmanNodesList *next;
typedef struct HuffmanNodesList HuffmanNodesList;
struct HuffmanNode {
    int symbol, freq;
    struct HuffmanNode *left, *right;
typedef struct HuffmanNode HuffmanNode;
struct MinHeap
    int size, capacity;
    struct HuffmanNode** array;
typedef struct MinHeap MinHeap;
struct CodeTable
    int symbol, size;
    unsigned short code;
};
typedef struct CodeTable CodeTable;
```

Rys.1 Struktury programu

HuffmanNodesList:

Element listy węzłów drzewa kodowego, wykorzystywane do odtworzenia drzewa przy wczytywaniu z pliku.

HuffmanNode:

Węzeł drzewa kodowego. Przechowuje symbol (w ASCII) oraz liczbę jego wystąpień, jak również wskaźnik na lewego i prawego potomka.

MinHeap:

Struktura przechowująca informacje o węzłach z najmniejszymi liczbami wystąpień: size – obecna wielkość struktury (liczba węzłów bez rodziców). capacity – pojemność struktury. array – wskaźniki na węzły.

CodeTable:

Element tablicy kodowej przechowuje symbol, wielkość kodu oraz kod.

Tworzenie modelu źródła:

Przed wywołaniem funkcji tworzenia modelu źródła rezerwuje sobie pamięć dla tablicy jednoelementowej (później będę ją powiększał w miarę potrzeb). Zadeklarowana tablica jest jednym z argumentów funkcji, która tworzy model źródła, kolejne to nazwa pliku, liczba wczytywanych bitów oraz zmienna przechowywująca liczbę symboli w pliku (obecnie równa 0, ale będzie ona modyfikowana w funkcji, dlatego przekazuje jej oryginał przy pomocy wskaźnika).

```
if(i == 1) {
    printf("Plik wejsciowy: ");
    scanf("%s", fileNameInput);
    //strcpy(fileNameInput, "test2.txt");
    [HuffmanNode *huffmanModelArray = (HuffmanNode*) malloc(sizeof(HuffmanNode));
    huffmanModelArray = CreateDataModel(huffmanModelArray, fileNameInput, readBytesLength, &readCount);
```

Rys.2 Wywołanie funkcji tworzenia modelu źródła

```
HuffmanNode *CreateDataModel(HuffmanNode *huffmanModelArray, char *fileName, int readBytesLength, int *readCount) {
   int i, x;
   unsigned char buffer[1];
   FILE *fileHandle;
   if((fileHandle = fopen(fileName, "rb"))== NULL) {
        printf("Nie znaleziono pliku z danymi!");
        return NULL:
   while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), readBytesLength, fileHandle)) {
        for(i=0;i<*readCount;i++) {</pre>
            if(huffmanModelArray[i].symbol == buffer[0]) {
               huffmanModelArray[i].freq++;
                x = 1:
               break;
        if(!x) {
            (*readCount)++:
            huffmanModelArray = (HuffmanNode*) realloc(huffmanModelArray, sizeof(HuffmanNode) * (*readCount));
            huffmanModelArray[(*readCount)-1].symbol = buffer[0];
            huffmanModelArray[(*readCount)-1].freq = 1;
   fclose(fileHandle):
   SortHuffmanModel(huffmanModelArray, *readCount);
   return huffmanModelArray;
```

Rys.3 Funkcja tworzenia modelu źródła

W funkcji otwieram plik z danymi w trybie czytania "rb" – read byte. Wczytując kolejne bajty zwiększam liczbę wystąpień, jeżeli wczytany symbol już wcześniej wystąpił lub dodaje do tablicy, jeżeli symbol pojawił się po raz pierwszy. Pętla kończy się gdy funkcja fread() zwróci 0, czyli wczyta 0 bajtów z pliku. Po tym zamykam plik z danymi i sortuje tablice modelu źródła po liczbie wystąpień przy pomocy funkcji (quicksort) SortHuffmanModel(). Po sortowaniu zwracam tablice modelu źródła do funkcji main().

```
int CompareHuffmanNodes(const void *item1, const void *item2) {
    HuffmanNode *node1 = (HuffmanNode *)item1;
    HuffmanNode *node2 = (HuffmanNode *)item2;
    int compareResult = (node1->freq - node2->freq);
    if(!compareResult)
        compareResult = (node1->symbol - node2->symbol);
    return -compareResult;
}

void SortHuffmanModel(HuffmanNode *huffmanModelArray, int modelArrayLength) {
    qsort(huffmanModelArray, modelArrayLength, sizeof(HuffmanNode), CompareHuffmanNodes);
}
```

Rys.4 Funkcja sortująca model źródła

Po udanym utworzeniu tablicy z modelem źródła zostaje ona wpisana do pliku wyjściowego o nazwie podanej przez użytkownika z dopiskiem ".model". Robi to prosta funkcja WriteModelIntoFile().

```
printf("Plik wyjsciowy: ");
scanf("%s", fileName);
//strcpy(fileName, "wynik");
strcpy(fileNameOutput, fileName);
strcat(fileNameOutput,".model");
WriteModelIntoFile(fileNameOutput, huffmanModelArray, readCount);
printf("\nModel zrodla zostal zapisany do pliku\n");
```

Rys.5 Wywołanie funkcji wpisującej model źródła do pliku

Rys.6 Funkcja wpisywania modelu źródła do pliku

Funkcja wpisująca model źródła do pliku jest bardzo prosta. Otwiera ona plik w trybie zapisu "wb" – write byte, a następnie wpisuje liczbę symboli w modelu i w pętli kolejne symbole oraz ich częstość występowania.

Tworzenie drzewa kodowego:

Tworzenie drzewa kodowego jest najbardziej skomplikowaną (według mnie) operacją w tym programie. Wykonuje ją funkcja CreateTree(), której argumentami są tablica modelu źródła oraz liczba symboli.

```
HuffmanNode* CreateTree(HuffmanNode *huffmanModelArray, int readCount) {
   int i=-1;
   HuffmanNode *left, *right, *parent;
   MinHeap *minHeap = createAndBuildMinHeap(huffmanModelArray, readCount);
   while (minHeap->size != 1) {
      left = extractMin(minHeap);
      right = extractMin(minHeap);
      parent = newNode(i--, left->freq + right->freq);
      parent->left = left;
      parent->right = right;
      insertMinHeap(minHeap, parent);
   }
   return extractMin(minHeap);
}
```

Rys.7 Funkcja tworzenia drzewa kodowego

Na początku tworzony jest "minHeap", czyli struktura przechowująca informacje o węzłach z najmniejszymi liczbami wystąpień.

```
MinHeap* createAndBuildMinHeap(HuffmanNode *huffmanModelArray, int readCount) {
   int i;
   MinHeap *minHeap = (MinHeap*)malloc(sizeof(MinHeap));
   minHeap->size = 0;
   minHeap->capacity = readCount;
   minHeap->array = (HuffmanNode**)malloc(minHeap->capacity * sizeof(HuffmanNode*));
   for(i=0;i<readCount;i++)
        minHeap->array[i] = newNode(huffmanModelArray[i].symbol, huffmanModelArray[i].freq);
   minHeap->size = readCount;
   int n = minHeap->size - 1;
   for(i=(n-1)/2;i>=0;i--)
        minHeapify(minHeap, i);
   return minHeap;
}
```

Rys8. Funkcja tworząca "minHeap"

Na początku deklarowana jest struktura "minHeap", która ma wielkość 0, pojemność równą liczbie symboli i tablice wielkości równej pojemności (liczbie symboli).

Następnie tablica zapełniania jest węzłami, które przechowują wszystkie symbole występujące w modelu źródła.

```
HuffmanNode* newNode(int symbol, int freq) {
    HuffmanNode* temp = (HuffmanNode*)malloc(sizeof(HuffmanNode));
    temp->left = temp->right = NULL;
    temp->symbol = symbol;
    temp->freq = freq;
    return temp;
}
```

Rys.9 Funkcja tworzenia węzła

Funkcja tworzy węzeł, z przekazanym w argumencie symbolem i liczbą jego wystąpień. Dodatkowo ustawia potomków na NULL.

Po wypełnieniu tabeli zostaje ona posortowana za pomocą funkcji minHeapify(), która wykorzystuje sortowanie przez kopcowanie (heapsort).

```
void swapNode(HuffmanNode** a, HuffmanNode** b) {
    HuffmanNode* t = *a;
    *a = *b;
    *b = t;
}

void minHeapify(MinHeap* minHeap, int idx) {
    int smallest = idx;
    int left = 2 * idx + 1;
    int right = 2 * idx + 2;
    if(left < minHeap->size && minHeap->array[left]->freq < minHeap->array[smallest]->freq)
        smallest = left;
    if(right < minHeap->size && minHeap->array[right]->freq < minHeap->array[smallest]->freq)
        smallest = right;
    if(smallest != idx) {
        swapNode(&minHeap->array[smallest], &minHeap->array[idx]);
        minHeapify(minHeap, smallest);
    }
}
```

Rys.10 Funkcja sortowania heapsort

Po tych wszystkich operacjach zwrócona zostaje struktura "minHeap" do funkcji CreateTree(). Teraz w pętli następuje tworzenie drzewa, powtarzane są następujące kroki do momentu, aż "minHeap" będzie miało jeden element:

- Wybierane zostają dwa węzły z najmniejszymi częstościami występowania za pomocą funkcji extractMin().

```
HuffmanNode* extractMin(MinHeap* minHeap) {
    HuffmanNode* temp = minHeap->array[0];
    minHeap->array[0] = minHeap->array[minHeap->size - 1];
    minHeap->size--;
    minHeapify(minHeap, 0);
    return temp;
}
```

Rys.11 Funkcja wybierająca najmniejszy element z "minHeap"

- Stworzony zostaje nowy węzeł z sumą częstości występowania dwóch przed chwilą wybranych węzłów, oraz symbolem #n (n należy do naturalnych) reprezentowanym przez ujemną liczbę (np. -1 = #1, -2 = #2 itd.).
- Dwa wybrane węzły zostają przypisane do nowo powstałego węzła jako potomki.
- Nowo postały węzeł zostaje dodany do struktury "minHeap" za pomocą funkcji insertMinHeap().

```
void insertMinHeap(MinHeap* minHeap, HuffmanNode* huffmanNode) {
    minHeap->size++;
    int i = minHeap->size - 1;
    while(i && huffmanNode->freq < minHeap->array[(i - 1) / 2]->freq) {
        minHeap->array[i] = minHeap->array[(i - 1) / 2];
        i = (i - 1) / 2;
    }
    minHeap->array[i] = huffmanNode;
}
```

Rys.12 Funkcja dodająca element do tablicy w strukturze "minHeap"

Po zakończeniu działania pętli zwrócony zostaje ostatni element w tablicy struktury "minHeap", czyli korzeń drzewa kodowego.

Utworzone drzewo zostaje wpisane do pliku z rozszerzeniem ".graf" za pomocą funkcji rekurencyjnej WriteTreeIntoFile().

```
void WriteTreeIntoFile(HuffmanNode *codeTree, int parent, FILE **fileHandle) {
   if(codeTree->symbol < 0)</pre>
       fprintf(*fileHandle, "#%d:%d", -codeTree->symbol, codeTree->freq);
       fprintf(*fileHandle, "%d:%d", codeTree->symbol, codeTree->freq);
    fprintf(*fileHandle, "\tchildLeft:");
   if(codeTree->left)
        if(codeTree->left->symbol < 0)</pre>
           fprintf(*fileHandle, "#%d", -codeTree->left->symbol);
        else
           fprintf(*fileHandle, "%d", codeTree->left->symbol);
        fprintf(*fileHandle, "-");
    fprintf(*fileHandle, "\tchildRight:");
   if(codeTree->right)
        if(codeTree->right->symbol < 0)</pre>
           fprintf(*fileHandle, "#%d", -codeTree->right->symbol);
            fprintf(*fileHandle, "%d", codeTree->right->symbol);
   else
        fprintf(*fileHandle, "-");
    fprintf(*fileHandle, "\tParent:");
   if(parent < 0)
       fprintf(*fileHandle, "#%d\n", -parent);
   else if(parent == 0)
       fprintf(*fileHandle, "-\n");
       fprintf(*fileHandle, "%d\n", codeTree->symbol);
   if(codeTree->left != NULL) WriteTreeIntoFile(codeTree->left, codeTree->symbol, fileHandle);
   if(codeTree->right != NULL) WriteTreeIntoFile(codeTree->right, codeTree->symbol, fileHandle);
```

Rys.13 Funkcja wpisująca drzewo kodowe do pliku

Funkcja ta wpisuje informacje o drzewie do pliku w kolejności pre-order, czyli obecnie odwiedzany węzeł, lewy węzeł, prawy węzeł. Informacje o obecnym węźle mają następujący szablon:

 $symbol: występowanie\ child Left: symbol\_lewego\_potomka\ child Right: symbol\_prawego\_potomka\ Parent: symbol\_rodzica$

Np.

#8:40 childLeft:115 childRight:#7 Parent:-

115:15 childLeft:- childRight:- Parent:#8

#7:25 childLeft:#6 childRight:97 Parent:#8

Tworzenie tablicy kodowej:

Zgodnie z poleceniem, aby zakodować dane mieliśmy wczytać tabele kodową z pliku, a nie użyć tej, której stworzyliśmy wcześniej, więc tworze tabele kodową i zamiast do zmiennej wpisują ją od razu do pliku.

```
strcpy(fileNameOutput, fileName);
strcat(fileNameOutput, ".code");
if((fileHandle = fopen(fileNameOutput, "w")) == NULL)
    printf("Nie powiodlo sie otworzenie pliku do zapisu\n");
else {
    int *temp = (int*) malloc(sizeof(int) * readCount);
    fprintf(fileHandle, "%d\n", readCount);
    WriteCodeTableIntoFile(codeTree, temp, 0, fileHandle);
    free(temp);
    fclose(fileHandle);
    printf("tablica kodowa zostaly zapisane do pliku\n");
}
```

Rys.14 Wywołanie funkcji wpisywania tabeli kodowej do pliku

Przed wywołaniem funkcji WriteCodeTableIntoFile() deklaruje tablice temp o wielkości liczby występujących symboli (bo żaden kod na pewno nie będzie dłuższy niż liczba różnych symboli) oraz do pliku wpisuję liczbę symboli, aby przy wczytywaniu wiedzieć ile danych potrzebuje odczytać.

```
void WriteCodeTableIntoFile(HuffmanNode *codeTree, int *temp, int x, FILE *fileHandle) {
   if(codeTree->left) {
      temp[x] = 0;
      WriteCodeTableIntoFile(codeTree->left, temp, x+1, fileHandle);
   }
   if(codeTree->right) {
      temp[x] = 1;
      WriteCodeTableIntoFile(codeTree->right, temp, x+1, fileHandle);
   }
   if(!(codeTree->left || codeTree->right)) {
      fprintf(fileHandle, "%d-", codeTree->symbol);
      int i;
      for(i=0;i<x;i++)
            fprintf(fileHandle, "%d", temp[i]);
      fprintf(fileHandle, "\n");
   }
}</pre>
```

Rys.15 Funkcja tworząca i wpisująca tabele kodową do pliku

Tablica kodowa nie musi być w żaden sposób posortowana, więc wpisuje ją do pliku zaczynając od końcowych węzłów od lewej do prawej, czyli coś podobnego do kolejności

post-order z pominięciem bloków, które nie mają potomków. Na początku rekurencyjnie przechodzę na krańcowy lewy liść przy każdym przejściu dodając do tablicy "temp" 0. Gdy znajdę się na krańcu zostanie sprawdzone zostaną dwa pierwsze warunki if(), które się nie wykonają. Po tym przechodzimy do trzeciego warunku if(), który sprawdza czy węzeł w którym jesteśmy jest krańcowy, a jak jest to wypisuje jego symbol oraz zawartość tablicy temp do pliku. Po tym sprawdzeniu jako, że to rekurencja cofniemy się do wcześniejszego węzła i sprawdzony zostanie drugi warunek if(), który będzie poprawny, czyli przejdziemy w prawo i znowu zostanie wypisany potomek, znowu się cofniemy i będziemy sprawdzać kolejne węzły aż dojdziemy do ostatniego węzła po prawej stronie drzewa.

Po wpisaniu tablicy kodowej do pliku zamykam plik oraz zwalniam pamięć tablicy "temp".

Teraz wczytuje tablice z pliku za pomocą funkcji ReadCodeTableFromFile().

```
CodeTable *ReadCodeTableFromFile(char *fileName, int *readCount) {
    FILE *fileHandle;
    CodeTable *codeTable;
    unsigned char buffer[1];
    int i, mode = 1;
    *readCount = 0;
    if((fileHandle = fopen(fileName, "rb")) == NULL) {
        printf("Nie znaleziono pliku z danymi!\n");
        return NULL:
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle)) {
        if(buffer[0] == 13)
            break:
        *readCount = (*readCount) * 10 + buffer[0] - 48;
    codeTable = (CodeTable*) malloc (sizeof(CodeTable)*(*readCount));
    for(i=0;i<*readCount;i++) {</pre>
        codeTable[i].symbol = 0;
        codeTable[i].code = 0;
        codeTable[i].size = 0;
    i = 0:
    while(i < *readCount) {
        fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
        if(buffer[0] == 10)
            continue;
        if(buffer[0] == 13) {
           i++:
            mode = 1:
            continue;
        if(buffer[0] == '-') {
            mode = 0;
            continue;
            codeTable[i].symbol = codeTable[i].symbol * 10 + buffer[0] - 48;
        else {
            codeTable[i].size++;
            codeTable[i].code = codeTable[i].code << 1;</pre>
            codeTable[i].code += buffer[0] - 48;
    fclose(fileHandle);
    return codeTable;
```

Rys.16 Funkcja wczytywania tablicy kodowej z pliku

Funkcja ta wydaje się skomplikowana, ale jest w miarę prosta. Na początku otwieram plik i wczytuje kolejne znaki aż natrafię na symbol powrotu karetki (13). Wiem, że wczytane symbole są cyframi, gdyż na początku tego pliku wpisałem wcześniej liczbę symboli. Po wczytaniu liczby symboli tworzę i zeruję tablice o wczytanej wielkości.

Następnie zaczynam wczytywanie tabeli kodowej do utworzonej przed chwila tablicy. Pierwszy warunek if() sprawdza czy wczytany symbol jest symbolem końca linii (\n == 10) i go pomija. Warunek ten jest potrzebny, gdyż przy bajtowym wczytywaniu z pliku na końcu każdej linii jest znak powrotu karetki (13) i znak końca linii (10), a oba te znaki nie są potrzebne w tablicy kodowej.

Wczytywanie tablicy podzielone jest na 2 części: wczytywanie symbolu (mode=1) i wczytywanie liczby wystąpień (mode=0). Znak powrotu karetki symbolizuje koniec wczytywania liczby wystąpień, a znak "-" koniec wczytywania symbolu.

Pętla zakończy się, gdy zostanie wczytane tyle wierszy, ile równa jest liczba wczytana na początku pliku. Po czym plik jest zamykany, a tabela kodowa zwracana do funkcji main().

Kompresja:

Funkcja kompresji pobiera kod z tablicy kodowej i wpisuje zakodowane dane do pliku. Na początku otwieram plik wejściowy (z danymi) i plik wyjściowy (do którego będę wpisywał zakodowane dane). W pętli wczytuje kolejne symbole z pliku wejściowego, następnie szukam jego kodu w tabeli kodowej i na końcu sprawdzam:

- Jeżeli wielkość bajtu do wpisania + wielkość kodu < 8, to przesuwam bajt o tyle bitów, ile ma kod, a następnie wpisuje dopisuje go do tego bajtu.
- Jeżeli wielkość bajtu do wpisania + wielkość kodu < 16, to przesuwam bajt, o 8 jego obecną wielkość, i dopisuje lewą stronę kodu, aby dopełnić bajt, a następnie zapisuje go do pliku. Teraz przesuwam bajt o liczbę pozostałych w kodzie bitów i je dopisuje.
- Jeżeli oba powyższe były fałszem, to przesuwam bajt, o 8 jego obecną wielkość, i dopisuje lewą stronę kodu, aby dopełnić bajt, a następnie zapisuje go do pliku. Teraz przesuwam bajt o 8 i dopisuje środkową część kodu, a następnie wpisuje go do pliku. Na koniec przesuwam bajt o liczbę pozostałych w kodzie bitów i je dopisuje.

Po zakończeniu pętli sprawdzam, czy nie został niezapełniony bajt, jeżeli tak to dopełniam go zerami i zapisuje do pliku.

```
int WriteCompressedFile(char *fileName, char *fileNameInput, int readCount, CodeTable *codeTable) {
    FILE *input, *output;
    if((input = fopen(fileNameInput, "rb")) == NULL) {
        printf("Nie znaleziono pliku z danymi!\n");
        return 1;
    if((output = fopen(fileName, "wb")) == NULL) {
        printf("Nie udalo sie utworzyc pliku!\n");
        return 1:
    unsigned char buffer[1], temp = 0;
    int i, x, temp_size = 0:
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, input)) {
        for(i=0;i<readCount;i++)
            if(codeTable[i].symbol == buffer[0]) {
                if(temp_size + codeTable[i].size < 8) {</pre>
                    temp = temp << codeTable[i].size;</pre>
                    temp += codeTable[i].code;
                    temp_size += codeTable[i].size;
                } else if(temp_size + codeTable[i].size < 16) {</pre>
                    temp = temp << 8 - temp_size;
                    temp += codeTable[i].code >> codeTable[i].size + temp_size - 8;
                    fprintf(output, "%c", temp);
                    temp = codeTable[i].code;
                    temp_size = codeTable[i].size + temp_size - 8;
                 } else {
                    temp = temp << 8 - temp_size;</pre>
                     temp += codeTable[i].code >> codeTable[i].size + temp_size - 8;
                    fprintf(output, "%c", temp);
                    temp = codeTable[i].code >> codeTable[i].size + temp_size - 16;
fprintf(output, "%c", temp);
                    temp = codeTable[i].code;
                    temp_size = codeTable[i].size + temp_size - 16;
    if(temp size) {
        temp = temp << 8 - temp_size;</pre>
        fprintf(output, "%c", temp);
    fclose(input);
    fclose(output);
```

Rys.17 Funkcja kompresji

Wczytanie drzewa kodowego z pliku:

Do wczytania drzewa kodowego z pliku służy funkcja ReadTreeFromFile().

```
HuffmanNode* ReadTreeFromFile(FILE *fileHandle) {
    HuffmanNodesList *list = CreateList(fileHandle);
    HuffmanNode *codeTree = (HuffmanNode*) malloc(sizeof(HuffmanNode));
    codeTree->symbol = list->symbol;
    codeTree->freq = list->freq;
    codeTree->left = list->left_symbol == '-' ? NULL : SearchNode(list, list->left_symbol);
    codeTree->right = list->right_symbol == '-' ? NULL : SearchNode(list, list->right_symbol);
    while(list != NULL) {
        HuffmanNodesList *tempList = list;
        list = list->next;
        free(tempList);
    }
    return codeTree;
}
```

Rys.18 Funkcja wczytania drzewa kodowego z pliku

Na początku tworzona jest lista, która zawiera wszystkie elementy drzewa.

Rys.19 Funkcja do tworzenia listy

```
HuffmanNodesList* CreateListNode(FILE *fileHandle) {
    unsigned char buffer[1];
    HuffmanNodesList *codeTree = (HuffmanNodesList*) malloc(sizeof(HuffmanNodesLis
    codeTree->next = NULL:
    if(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle) == 0)
        return NULL;
    if(buffer[0] == '#') {
        fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
        codeTree->symbol = -(buffer[0] - 48);
       codeTree->symbol = buffer[0] - 48;
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle)) {
        if(buffer[0] == ':')
           break:
        if(codeTree->symbol > 0)
           codeTree->symbol = codeTree->symbol * 10 + buffer[0] - 48;
            codeTree->symbol = codeTree->symbol * 10 - (buffer[0] - 48);
    //freauencv
    fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
    codeTree->freq = buffer[0] - 48;
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle)) {
        if(buffer[0] == '\t')
        codeTree->freq = codeTree->freq * 10 + buffer[0] - 48;
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle))
        if(buffer[0] == ':')
           break;
    fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
    if(buffer[0] == '-')
        codeTree->left_symbol = 0;
    else if(buffer[0] == '#') {
        fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
        codeTree->left_symbol = -(buffer[0] - 48);
    } else
        codeTree->left_symbol = buffer[0] - 48;
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle)) {
       if(buffer[0] == '\t')
           break:
        if(codeTree->left_symbol > 0)
           codeTree->left_symbol = codeTree->left_symbol * 10 + buffer[0] - 48;
            codeTree->left_symbol = codeTree->left_symbol * 10 - (buffer[0] - 48);
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle))
        if(buffer[0] == ':')
           break;
    fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
if(buffer[0] == '-')
       codeTree->right_symbol = 0;
    else if(buffer[0] == '#') {
        fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle);
        codeTree->right_symbol = -(buffer[0] - 48);
    } else
        codeTree->right_symbol = buffer[0] - 48;
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle)) {
        if(buffer[0] == '\t')
            break:
        if(codeTree->right_symbol > 0)
           codeTree->right_symbol = codeTree->right_symbol * 10 + buffer[0] - 48;
            codeTree->right_symbol = codeTree->right_symbol * 10 - (buffer[0] - 48
    //parent - nie potrzebny, pomijam
    while(fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, fileHandle))
        if(buffer[0] == '\n')
           break:
    return codeTree;
```

Rys.20 Funkcja do tworzenia elementu listy

Wczytanie elementu listy podzielone jest na kilka części:

- Utworzenie nowego elementu listy,
- Wczytanie symbolu,
- Wczytanie liczby wystąpień,
- Wczytanie symbolu lewego potomka,
- Wczytanie symbolu prawego potomka,
- Pominiecie wczytania symbolu rodzica, bo nie jest potrzebny.

Po wczytaniu całego wiersza zwracany jest element listy, który jest dodawany do listy.

Po utworzeniu listy budowane jest drzewo kodowe. Budowa odbywa się w kolejności pre-order i jest wykonywana rekurencyjnie za pomocą funkcji SearchNode().

Rys.21 Funkcja do wyszukiwania węzła w liście

Funkcja ta szuka w liście elementu z takim samym symbolem, który został przekazany w argumencie. Po znalezieniu odpowiedniego elementu, tworzy węzeł drzewa i sprawdza czy ma on jakichś potomków, jak ma to ponownie zostaje uruchomiona funkcja SearchNode(). Gdy drzewo zostaje stworzone zwracany zostaje korzeń do funkcji ReadTreeFromFile(). Zostają stworzone dwa korzenie, lewej strony drzewa i prawej strony drzewa.

Po pomyślnym wczytaniu drzewa z pliku zostaje z pamięci zwolniona lista, a drzewo zwrócone do funkcji main().

Dekompresja:

Funkcja kompresji polega na wczytywaniu kolejnych bitów i przechodzenia po odpowiednich węzłach drzewa, aż do napotkania takiego bez potomków.

Na początku tworzona jest tablica, która może przechować wszystkie odkodowane znaki, czyli liczność z korzenia drzewa. Następnie tworzona jest kopia korzenia i rozpoczyna się pętla, która zakończy się po odczytaniu odpowiedniej liczby znaków.

W pętli:

- Jeżeli wczytany bajt jest już pusty, to wczytaj kolejny,
- Jeżeli bit jest równy 1 to przejdź do prawego potomka, a do lewego w przeciwnym wypadku,
- Jeżeli węzeł, w którym jesteśmy nie ma potomków to dodaj do tablicy symbol tego węzła.

```
int WriteDecompressedFile(char *fileNameInput, char *fileNameOutput, HuffmanNode *codeTree) {
    FILE *input, *output;
    if((input = fopen(fileNameInput, "rb")) == NULL) {
       printf("Nie powiodlo sie otworzenie pliku do odczytu\n");
   unsigned char temp, buffer[0];
   int readCount = 0, tempSize = 0;
   int *decode = (int*) malloc(sizeof(int) * codeTree->freq);
   HuffmanNode *tempTree = codeTree;
   while(readCount < codeTree->freq) {
        if(tempSize == 0) {
            fread(buffer, sizeof(unsigned char), 1, input);
           temp = buffer[0];
           tempSize = 8;
        if((temp >> tempSize - 1)%2)
           tempTree = tempTree->right;
            tempTree = tempTree->left;
        tempSize--;
        if(tempTree->left == NULL && tempTree->right == NULL) {
            decode[readCount] = tempTree->symbol;
            readCount++;
            tempTree = codeTree;
    fclose(input);
    if((output = fopen(fileNameOutput, "wb")) == NULL) {
       printf("Nie powiodlo sie otworzenie pliku do zapisu\n");
        return 1;
    for(readCount = 0; readCount < codeTree->freq; readCount++)
        fprintf(output, "%c", decode[readCount]);
    free(decode);
    fclose(output);
    return 0;
```

Rys.22 Funkcja dekodowania pliku

Po zakończeniu działania pętli odkodowującej dane, rozpoczyna się pętla wpisująca odkodowane dane do pliku.

Po wpisaniu całej zawartości tablicy "decode" zostaje ona zwolniona z pamięci, a funkcja zwraca wartość 0 jako potwierdzenie poprawnego odkodowania danych.

Działanie programu:

Program kompresuje i dekompresuje podany przez użytkownika plik.

Plik wprowadzony przez użytkownika musi znajdować się w tym samym folderze co program. Do dekompresji potrzebny jest skompresowany plik, a dodatkowo plik o takiej samej nazwie z rozszerzeniem ".graf", który zawiera drzewo kodowe wykorzystywane do dekodowania.

Działanie programu dla pliku smalltest.txt:

```
Tik Laboratorium nr 3

1. Kompresja

2. Dekompresja

3. Wyjscie

-->1

Plik wejsciowy: smalltest.txt

Plik wyjsciowy: smalltest

Model zrodla zostal zapisany do pliku

Drzewo kodowania + tablica kodowa zostaly zapisane do pliku

Zapisano skompresowany plik

Tik Laboratorium nr 3

1. Kompresja

2. Dekompresja

3. Wyjscie

-->2

Plik wejsciowy: smalltest

Plik wyjsciowy: smalltest

Zdekodowano dane

Tik Laboratorium nr 3

1. Kompresja

2. Dekompresja

3. Wyjscie

-->2

Plik wejsciowy: smalltest

Plik wyjsciowy: smalltest

Plik wyjsciowy: smalltest

Zdekodowano dane

Tik Laboratorium nr 3

1. Kompresja

2. Dekompresja

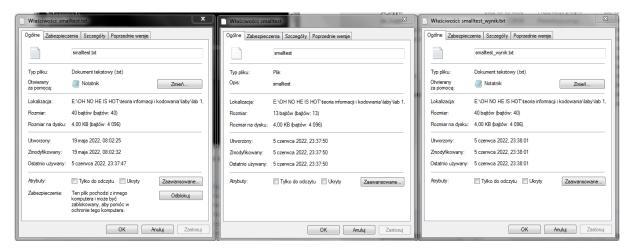
3. Wyjscie

-->
```

Rys.23 Konsola podczas działania programu dla smalltest.txt

smalltest	2022-06-05 23:37	Plik	1 KB
smalltest.code	2022-06-05 23:37	Plik CODE	1 KB
smalltest.graf	2022-06-05 23:37	Plik GRAF	1 KB
smalltest.model	2022-06-05 23:37	Plik MODEL	1 KB
smalltest.txt	2022-05-19 08:02	Dokument tekstowy	1 KB
smalltest_wynik.txt	2022-06-05 23:38	Dokument tekstowy	1 KB

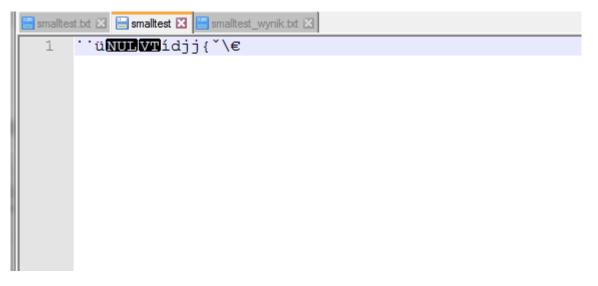
Rys.24 Pliki utworzone podczas działania programu dla smalltest.txt

Rys.25 Wielkości utworzonych plików dla smalltest.txt

Rys.26 Zawartość pliku smalltest.txt

Rys.27 Zawartość skompresowanego pliku smalltest

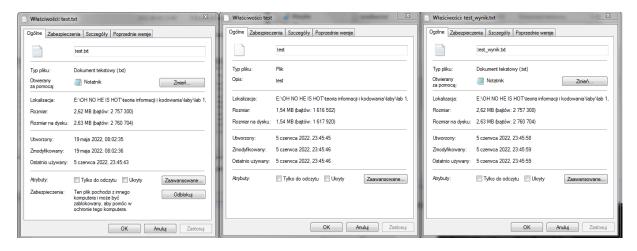
Rys.28 Zawartość zdekompresowanego pliku smalltest_wynik.txt

Działanie programu dla pliku test.txt:

Rys.29 Konsola podczas działania programu dla test.txt

test	2022-06-05 23:45	Plik	1 579 KB
test.code	2022-06-05 23:45	Plik CODE	1 KB
test.graf	2022-06-05 23:45	Plik GRAF	7 KB
test.model	2022-06-05 23:45	Plik MODEL	1 KB
test.txt	2022-05-19 08:02	Dokument tekstowy	2 693 KB
test_wynik.txt	2022-06-05 23:46	Dokument tekstowy	2 693 KB

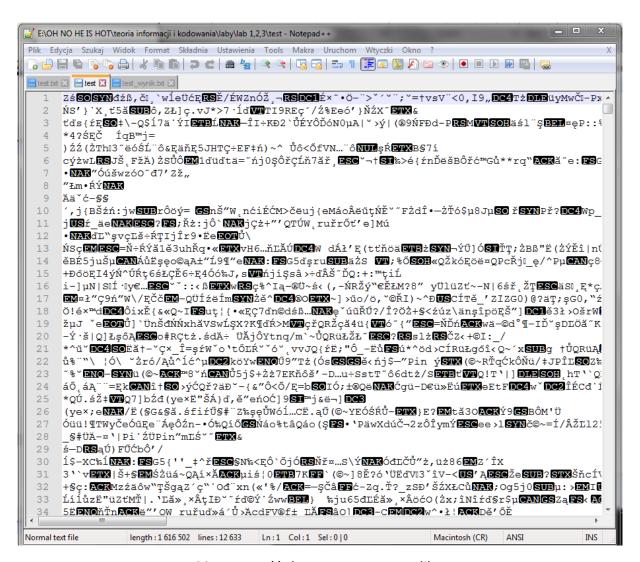
Rys.30 Pliki utworzone podczas działania programu dla test.txt

Rys.31 Wielkości utworzonych plików dla test.txt

```
📙 test.txt 🗵 📙 test 🗵 📙 test_wynik.txt 🗵
     Sentencje łacińskie z tłumaczeniem Autor: zdenkowicz A
  3 ab ovo - od początku
     absens carens - nieobecny traci
  5 absit! - Uchowaj, Boże!
  6 ad patres - do ojców
     alea iacta est - kości zostały rzucone
     alter ego - drugie ja
  9 amor omnibus idem - miłość dla wszystkich jednaka.
 10 amor vincit omnia - miłość wszystko zwycięża
     anima vilis - podła dusza
 12 asinus asinorum - osioł nad osłami
 13 aurea dicta - złote słowa
     ave, Caesar, morituri te salutant - witaj, Cezarze, mający umrzeć cię
 15 pozdrawiają
 16 B
 17 bene meritus - dobrze zasłużony
18 bona fide - w dobrej wierze
 19 bonum ex malo non fit - dobro nie rodzi się ze zła
 20 boss lassus fortius figit pedem - zmęczony wół szybciej pracuje
 21
 22 caeca invidia est - zazdrość jest ślepa
 23 carpe diem - korzystaj z każdego dnia
 24 cicer cum caule - groch z kapustą
25 cogito, ergo sum - myślę, więc jestem
 26 consummatum est - stało się
 27 corvus albus - biały kruk
     cui bono? - na czyją korzyść?
 29 cum ventis litigare - walczyć z wiatrem
 30 D
     dances macabres - taniec śmierci
 32 Deus ex machina - bóg z machiny
 33 dictum sapienti sat - mądrej głowie dość dwie słowie
 34 diem perdidi - straciłem dzień
      dies irae - dzień dniewu
                length: 2 757 300 lines: 70 591 Ln: 13 Col: 26 Sel: 0 | 0
                                                                   Windows (CR LF) ANSI
                                                                                            INS
Normal text file
```

Rys.32 Zawartość pliku test.txt

Rys.33 Zawartość skompresowanego pliku test

```
E:\OH NO HE IS HOT\teoria informacji i kodowania\laby\lab 1,2,3\test_wynik.txt - Notepad++
Plik Edycja Szukaj Widok Format Składnia Ustawienia Tools Makra Uruchom Wtyczki Okno ?
📙 test.txt 🗵 📙 test 🗵 🗎 test_wynik.txt 🗵
  2 Sentencje łacińskie z tłumaczeniem Autor: zdenkowicz A
     ab ovo - od początku
     absens carens - nieobecny traci
  5 absit! - Uchowaj, Boże!
    ad patres - do ojców
     alea iacta est - kości zostały rzucone
  8 alter ego - drugie ja
  9 amor omnibus idem - miłość dla wszystkich jednaka.
    amor vincit omnia - miłość wszystko zwycięża
    anima vilis - podła dusza
 11
 12 asinus asinorum - osioł nad osłami
 aurea dicta - złote słowa ave, Caesar, morituri te salutant - witaj, Cezarze, mający umrzeć cię
 15 pozdrawiają
 16 B
 17 bene meritus - dobrze zasłużony
 18 bona fide - w dobrej wierze
 19 bonum ex malo non fit - dobro nie rodzi się ze zła
 20 boss lassus fortius figit pedem - zmęczony wół szybciej pracuje
 21 C
    caeca invidia est - zazdrość jest ślepa
 23
     carpe diem - korzystaj z każdego dnia
 24 cicer cum caule - groch z kapustą
 25 cogito, ergo sum - myślę, więc jestem
     consummatum est - stało się
    corvus albus - biały kruk
 27
 28 cui bono? - na czyją korzyść?
     cum ventis litigare - walczyć z wiatrem
 30 D
 31
    dances macabres - taniec śmierci
 32
     Deus ex machina - bóg z machiny
 33 dictum sapienti sat - mądrej głowie dość dwie słowie
 34 diem perdidi - straciłem dzień
     dies irae - dzień dniewn
               length: 2 757 300 lines: 70 591 Ln:1 Col:1 Sel:0 | 0
                                                               Windows (CR LF) ANSI
Normal text file
                                                                                       INIS
```

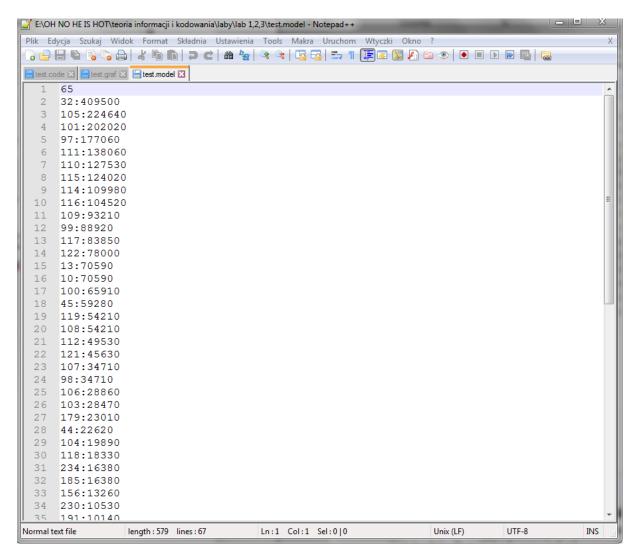
Rys.34 Zawartość zdekompresowanego pliku test wynik.txt

```
65
     115-0000
     45-00010
  3
     100-00011
     110-0010
     69-001100000000
     81-001100000001
     84-001100000010
     82-001100000011
     74-001100000100
     73-001100000101
 11
 12
     80-001100000110
     79-001100000111
 13
     67-0011000010
 14
 15
     66-0011000011
     102-00110001
 16
     185-0011001
 18
     234-0011010
     118-0011011
 19
 20
     107-001110
 21
     98-001111
 22
     111-0100
 23
     10-01010
     13-01011
 24
     122-01100
 25
 26
     117-01101
 27
     78-011100000000
 28
     76-011100000001
 29
     83-01110000001
     77-01110000010
 31
     71-01110000011
 32
     68-01110000100
 33
     33-01110000101
     241-0111000011
     191-01110001
               length: 904 lines: 67
                                    Ln:1 Col:1 Sel:0|0
                                                               Windows (CR LF) UTF-8
Normal text file
                                                                                      INS
```

Rys.35 Zawartość pliku test.code

```
📙 test.code 🗵 📙 test.graf 🗵 📙 test.model 🗵
    #64:2757300 childLeft:#62 childRight:#63 Parent:-
     #62:1126320 childLeft:#58
                              childRight:#59 Parent:#64
                               childRight:#52
     #58:512460 childLeft:#51
                                              Parent:#62
                               childRight:#43 Parent:#58
    #51:249210 childLeft:115
    115:124020 childLeft:- childRight:- Parent:#51
    #43:125190 childLeft:45 childRight:100 Parent:#51
  6
    45:59280
                childLeft:- childRight:-
                                         Parent:#43
               childLeft:- childRight:-
    100:65910
                                           Parent:#43
  9
    #52:263250 childLeft:110
                               childRight:#44 Parent:#58
    110:127530 childLeft:- childRight:-
                                          Parent:#52
    #44:135720 childLeft:#37 childRight:#38 Parent:#52
 11
               childLeft:#31
                              childRight:#32 Parent:#44
    #37:66300
 13
    #31:31590
               childLeft:#27
                               childRight:185
                                              Parent:#37
    #27:15210 childLeft:#23
 14
                              childRight:102 Parent:#31
               childLeft:#17
                              childRight:#19 Parent:#27
    #23:7020
    #17:3120
               childLeft:#11
                               childRight:#12
                                              Parent:#23
 17
    #11:1560
               childLeft:#3
                               childRight:#2 Parent:#17
    #3:780 childLeft:69
                          childRight:81 Parent:#11
 18
     69:390 childLeft:- childRight:-
                                     Parent:#3
    81:390 childLeft:- childRight:-
 20
                                       Parent:#3
 21
    #2:780 childLeft:84
                           childRight:82 Parent:#11
    84:390 childLeft:- childRight:- Parent:#2
82:390 childLeft:- childRight:- Parent:#2
 23
    #12:1560
 24
                childLeft:#6
                             childRight:#4 Parent:#17
     #6:780 childLeft:74
                           childRight:73 Parent:#12
    74:390 childLeft:- childRight:- Parent:#6
 26
 27
    73:390 childLeft:- childRight:-
                                      Parent:#6
    #4:780 childLeft:80
                           childRight:79 Parent:#12
    80:390 childLeft:- childRight:- Parent:#4
 29
    79:390 childLeft:- childRight:-
                                      Parent:#4
    #19:3900
              childLeft:67 childRight:66 Parent:#23
    67:1950 childLeft:- childRight:- Parent:#19
 32
 33
    66:1950 childLeft:- childRight:-
                                      Parent:#19
    102:8190
              childLeft:- childRight:-
                                          Parent:#27
    185 • 16380
                childTeft:- childRight:-
                                           Parent .#31
           Windows (CR LF) UTF-8
```

Rys.36 Zawartość pliku test.graf

Rys.37 Zawartość pliku test.model

Podsumowanie:

Tab.1 Porównanie działania programu

Rozmiar pliku wejściowego	Liczba różnych symboli	Rozmiar pliku skompresowanego
103 B	2	19 B
40 B	9	13 B
203 B	27	108 B
19 143 B	34	10 074 B
2 757 300 B	65	1 616 502 B

Program kompresuje zarówno duże jak i małe pliki bez względu jakie symbole mają w sobie.

Jak widać w Tabeli 1 im większy plik wejściowy tym więcej miejsca jesteśmy w stanie zaoszczędzić dzięki kompresji. Dużą role w stopniu skompresowania pliku odgrywa liczba różnych symboli w pliku wejściowym. Im więcej różnorodności tym większy będzie skompresowany plik. Dzieje się tak, ponieważ przy większej liczbie symboli tworzone będą dłuższe kody je reprezentujące, czyli średnia długość kodu będzie większa. Widać to po przykładowych danych w Tabeli 1. Plik o wielkości 103 bajtów z 2 różnymi symbolami został skompresowany do 19 bajtów, czyli do niecałych 20% swojej oryginalnej wielkości. Pliki z około 30 różnymi symbolami zmniejszone zostały do około połowy swojej oryginalnej wielkości, za to plik z 65 symbolami zmniejszył swoją wielkość do około 58%.